



# Sedmnáctka jde do světa

Sezemická střelnice těsně před Vánoce 2010. Počasí bylo pod psa, ale nepršelo ani nesněžilo. Jenomže nám to nepěkné počasí, které věstilo Vánoce na blátě, zase tak špatné nepřipadalo. Vypravili jsme se tam totiž zalaškovat s vlnadnou a poněkud tajemnou sedmnáctkou. A to nás pochopitelně hrálo. A byli jsme na to dva, takže bylo jasné, že to bude pořádný rachot.



Náboj s okrajovým zápalem má nábojnici, která vychází z nábojnice 22 WMR. Ta je u ústí stažena do krčku pro střelu, jež má průměr 4,31 mm, což je 17 setin palce.

Střela tohoto náboje je plášťová s olověným jádrem. Je v ní expanzní dutina, která je vyplněna plastovým hrotem červené barvy, podle něhož se tento náboj snadno pozná. Jde o standardní loveckou střelu Hornady V-Max. Pravda ale je, že jiní výrobci, jako např. Federal, používají plast jiné barvy. Jindřich Hýkel a Václav Malimánek uvádějí ve své knize o nábojích s okrajovým zápalem, že plastový hrot ve střele tohoto náboje zaručuje přesnější střelbu, umožňuje plošší dráhu letu střely a také příznivě ovlivňuje její deformaci.

Náboj se poměrně rychle rozšířil a koncem roku 2003 už byly zbraně na něj v nabídce řady světových výrobců

malorážek včetně naší Zbrojovky Brno a České zbrojovky Uherský Brod. Do současnosti počet vyráběných modelů malorážek na tento náboj rozhodně nepoklesl. Vedle pušek se tato ráž prosadila v omezené míře také u revolverů a jednoranových pistolí jako třeba Thompson/Center Encore. U zámořských výrobců je tato ráž oblíbenější než u našich evropských. Dnes náboje 17 HMR kromě firmy Hornady vyrábí také Winchester, Federal a CCI; předpokládáme, že výčet výrobců není úplný.

Pokud píšeme o zbraních na náboje 17 HMR, tak jde v drtivé většině o opakovací, výjimečně o jednoranové zbraně. Zatím jsme zaznamenali jednu jedinou samonabíjecí malorážku v této ráži. Jednalo se o laděnou zbraň od firmy Volquartsen Custom s těžkou hlavní. Ze sériové výroby nic. Prý to nejde, prý to nestíjí. Ono se to tak píše i na internetu a Steve Hornady s touto dezinformací už nějaký čas bojuje. Ono to totiž jde.

Asi nejrozsáhlejší pokusy se samonabíjecími malorážkami v ráži 17 HMR prováděla dnes již zaniklá Zbrojovka Brno, a. s. Jako základ pro tuto zbraň posloužil osvědčený model samonabíjecí malorážky ZKM 611, který přišel na trh někdy v polovině 90. let minulého století. Dalším vývojem tam vznikla malorážka ZKM 617 ráže 17 HMR, kterou jsme představili ve Střelecké revui číslo 2/2003. Práce na přestavbě zbraně začaly někdy v polovině roku 2002. Překonstruování na novou ráž se nejevilo být tak nesnadné. Průměr i délka nábojnice zůstaly shodné. Problém byla střela o hmotnosti pouhých 1,02 g.

Při zkoušení zbraně redaktory Střelecké revue brněnská sedmnáctka tehdy bě-

**N**ebojte se (netěšte se), neproměnili jsme Střeleckou revui v plátek žijící z košilatých historek. Také tento článek se bude týkat zbraní. Zbraní tradiční domácí konstrukce v moderní ráži, v níž podle mnoha chytrých hlav prostě nemohla fungovat.

Ráž 17 Hornady Magnum Rimfire (17 HMR) je mezi náboji s okrajovým zápalem novinka stále ještě relativně žhavá. Je jí osm let, dostala se do výroby a na trh v roce 2002. Na rozdíl od mnoha jiných nábojů, které vzniknou, někdy zazáří jako supernova a záhy zmizí ze světa, tento náboj se na trhu uchytil. Ostatně na trh ho dala úspěšná firma Hornady, která ví, co dělá, a dala si na něm záležet.



Malorážky KMS 611 a 617 se vzhledově neliší